

Nr 197.

Av herr **Nilsson, Bror**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 152 angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur ber undertecknad få göra följande erinringar.

Utan tvivel verkar det stimulerande för deltagandet i kampen mot nötkreaturstuberkulosen att ett visst pristillägg på mjölk erhålles för dem som däri deltaga. Ännu mera stimulerande skulle det emellertid vara om detta pristillägg icke emanerade från de djurägare som av en eller annan anledning, t. ex. svag ekonomi, *icke* deltaga i kampen. Då varje mejeriområde i detta fall förutsättes utgöra en enhet, så upphör pristillägget automatiskt, när *alla* mjölkleverantörerna anslutit sig till tuberkuloskampen. Dessa medel borde därför komma vederbörande mejeri till godo från annat håll, t. ex. från staten direkt eller från mjölkprisregleringsfonden.

Beträffande statsbidrags fördelning till förevarande verksamhet mellan de olika hushållningssällskapen borde därvid icke endast antalet djur tagas i betraktande, utan också huru dessa djur äro fördelade på olika ägare, samt huru långt från varandra dessa bo. Flera kostnader äro lika för större och mindre besättningar, t. ex. expeditionskostnader, kostnader för samlingsprov samt resekostnader. Det är då tydligt att de hushållningssällskap komma i ett ogynnsamt läge, vilka inom sina områden hava många små och glest liggande kreatursbesättningar.

Det förutsätter att hushållningssällskapet skall föra ett register över *hela* tuberkulosbekämpandet inom området, något som säkerligen är både nyttigt och nödvändigt. Men för de besättningar, som driva kampen endast med tuberkulin, få hushållningssällskapen inga inkomster. Om nu i ett visst län huvudparten av kampen skett och sker medelst tuberkulin enligt den Bangska metoden blir registret stort och tidsödande, men inkomsterna, vilka skola inflyta från ägarna till de besättningar, som driva kampen kliniskt enligt den Ostertagska metoden, bliva små. Därför borde ett skäligt fast anslag utgå just för förande av detta betydelsefulla register, vilket icke minst för livdjurshandeln kommer att få stor betydelse.

Med anledning av det ovan anförda hemställer jag att riksdagen måtte besluta,

att pristillägg för mjölk härrörande från besättningar ställas under statlig tuberkuloskontroll skall bekostas av staten eller tagas ur mjölkprisregleringsfonden;

att fördelningen av statsbidrag till hushållningssällskapen för bekämpandet av tuberkulos hos nötkreaturen måtte ske på ett sådant sätt att landsdelar med många små besättningar och stora avstånd icke bliva lidande; samt

att ett fast, särskilt anslag måtte utgå till varje hushållningssällskap för täckande av kostnaderna för förändret av ett register över hela det lokala tuberkulosbekämpandet.

Stockholm den 19 mars 1941.

B. A. Nilsson.